

ge liv, vil også de se lidt anderledes og mere nuanceret på det.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt spørge fru Pia Christmas-Møller, hvilke af følgende to universiteter hun opfatter som bedst rustet til den internationale konkurrence:

Ét: Et universitet med en valgt rektor – det kunne f.eks. være et universitet som Syddansk Universitet med de rosende ord, der er faldet om det tidligere – og med forskere, der er engagerede og har tillid til ledelsen. Eller på den anden side: Et universitet, hvor en fjerdedel af forskerne ikke har tillid til den nye ledelsesform. Jeg vil gerne spørge: Uanset om lederen er ansat eller valgt, hvilket universitet forventer den konservative ordfører er bedst rustet?

Så vil jeg bare rette en misforståelse. Det er ikke et spørgsmål om, at der er 200 forskere, der har skrevet under. Nej, det er et spørgsmål om, at der er omkring 1.600 forskere ud af en samlet bestand på 8.000-9.000 forskere, som har skrevet under, som faktisk aktivt har taget stilling og har skrevet under. Det skal være usagt, hvor mange der derudover er utilfredse, men der er en fjerdedel af de danske forskere, som aktivt har markeret sig som modstandere af nærværende lovforslag, og giver det ikke den konservative ordfører bare den mindste smule grund til bekymring for reformens fremtid?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er tydeligt, at debatten i dag er meget præget af de bekymrede, og at visse af disse bekymrede – jeg skal bestemt ikke sige, det gælder hr. Homann – er bekymrede på et fejlagtigt grundlag. Sådan har det også været i den offentlige debat.

Flere har jo sagt direkte her fra talerstolen, at de ikke har fået læst lovforslaget godt nok, og det er fair nok, for det er aldrig ondt at sige, at man har misforstået noget. Men lige så snart vi får aflivet disse myter, kunne det jo godt være, at stemningen for lovforslagets indhold bliver lidt bedre.

Kl. 12.10

Jeg er fuld af fortrosthed, når det gælder lovforslagets samlede indhold. Jeg tror på, at man ude på universiteterne vil bakke op og vil tage imod den tillid, vi rent faktisk her fra politisk hold møder den verden med, og så vil man fin-

de frem til at bakke op om den ledelse, som bliver aktuel på det enkelte universitet.

Jeg vil ikke her fra Folketingets talerstol give det enkelte universitet karakter, det siger sig selv. Det skal debatten ikke bruges til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Morten Homann for tredje gang og derefter fru Margrethe Vestager.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er ikke et spørgsmål om bekymring. Jeg vil sige, at hvis der er noget, der kan begejstre mig, er det universiteterne, hvis der er noget, der kan begejstre mig, er det at være ude på universiteterne, hvor man eksperimenterer med alle mulige nye former for forskning, nye former for uddannelse og nye former for samarbejde for at udvikle universiteterne. Det foregår i rivende fart i dag, de studerende er begejstrede for det, og medarbejdere er begejstrede for det. Der sker meget på de danske universiteter i dag.

Problemet er, at det forslag, som ligger her, vil sætte en stopper for mange af de ting. Det vil skabe mistillid, det vil skabe manglende legitimitet til ledelsen, og det vil altså sætte en stopper for mange af de positive ting, som er undervejs i den danske forskningsverden.

Det er ikke et spørgsmål om bekymring. Det er et spørgsmål om at bevæge sig ud i den verden, det drejer sig om; bevæge sig ud blandt de forskere, vi er afhængige af laver forskning. Det drejer sig om, at de føler sig tilpas på universiteterne og også føler, at de har medansvar og medindflydelse. Men det er netop det medansvar og den medindflydelse, som forsvinder med dette lovforslag, og det er dét, som gør, at en fjerdedel af forskerne har skrevet under og aktivt erklæret deres modstand mod lovforslag.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Når vi kan synes lidt bekymrede, men vore indlæg ikke anerkendes som værende saglige politiske argumenter i en politisk debat og i stedet henvises til at være følelsesytringer, er det måske, fordi vi har lidt svært ved at vurdere, hvad det er, den flinke mand fra Herning har begået.

Nu har vi hørt tre forligspartier. Det første forligsparti, Venstre, var blidt affærdigende: Nja, det er jo ikke, osv. og det bliver slet ikke så slemt, og der er mange presseskabte myter. Så hørte vi det næste forligsparti, Socialdemokrati-